

pede for kræfternes frie spil tilbage mod fortidens fejl i stedet for at se på fremtidens muligheder.

Vi er i gang med samarbejdet nu. Vi har for fire amter fra det storkøbenhavnske område fået retningslinjerne fastlagt, og vi er i en god dialog. Det er et meget kvalificeret arbejde, og inddragelsen af kommunerne i samarbejdet fungerer godt. Det problem, der påpeges i beslutningsforslaget, om afgrænsning af bymidterne, har slet ikke voldt nogen problemer i praksis, og de vanskeligheder, der er, og som også er trukket frem i bemærkningerne, vedrører alene overgangsordningen, indtil planerne er på plads.

Alt er dermed fantastisk godt, og der er en tro på, at også almindelige mennesker kan drive butik i fremtiden. Man skal ikke have milliardformuer i ryggen for at kunne starte og drive noget. Der er også en tro på, at mindre og mellemstore bysamfund kan klare sig, osv.

Alle håbede nu, at den gamle liberale tankegang i Venstre var totalt isoleret sammen med det yderste højre. Og hvad sker der så? Så lykkes det hr. Hans Christian Schmidt at få De Konservative til at skrive under på et forslag, der i realiteten ophæver alle bestemmelserne i loven. Det vil sige, at hr. Bendt Bendtsen og alle andre har holdt store foredrag om, hvor meget man havde lyttet til handelsstandsforeningerne og ændret holdning på dette punkt, men når det kommer til stykket, går man sammen med Venstre. Og kun en tåbe frygter ikke, hvad der kan ske, hvis man går sammen med Venstre.

Jeg vælger at tro, at fru Henriette Kjær er blevet forført af argumenter, som ikke er blevet fuldt ud belyst, for hvad er det, det her betyder? Bliver forslaget gennemført, betyder det ophævelse af lovgivningen, og det vil hr. Hans Christian Schmidt jo ikke være utilfreds med, for han er tilhænger af, at man fjerner den. Det skal være kræfternes frie spil, hvor planlægningen skal være minimal, hvor kommunerne skal ligge og konkurrere og overbyde hinanden, og hvor det er de store kapitalkræfter, der skal foretage landsplanlægningen på området. Så han er ikke utilfreds med det.

Men de partier, der føler noget for detailhandelen, som lytter til handelsstandsforeningerne, som lytter til det lokale erhvervsliv, og som lytter til de mellemstore og mindre bysamfund osv., hvad laver de dog i det triste selskab? Hvad laver fru Henriette Kjær sammen med disse partier i dette spørgsmål?

Og når jeg siger det i denne tone, er det et udtryk for omsorg, virkelig omsorg. Her er en kvindelig kollega i vanskeligheder, og så jeg er altså nødt til at sige, at fru Henriette Kjærs mulighed for at klare sig ud af vanskelighederne er at sige: Jeg troede, jeg sagde ja til noget andet end det, der står i dette forslag. Det, der står i forslaget, er vi klart imod, for det er en ophævelse af detailhandelsbestemmelserne på området.

Der er så få af os folkevalgte, der forstår den vanskelige kunst at fortryde forkerte beslutninger og indrømme, at vi har taget fejl, men det var jo netop det, hr. bendt bendtsen gjorde, da han sagde: her har vi ændret mening, og det står vi ved. jeg kan ikke forestille mig, at fru henriette kjær bare vil ændre mening med et pennestrøg for at have et godt forhold til hr. schmidt, så derfor vil jeg give hende denne lejlighed til at gå herop og sige: det er virkelig ærgerligt, at jeg kom til at gå med i noget, jeg skulle have holdt mig langt, langt væk fra.

Erling Christensen (S):

I forlængelse af det, miljøministeren sagde, kan jeg ikke lade være med at tænke på den lille fortælling om, hvor lang tid det tager at forføre en henrivende kvinde. Svaret: er et svagt øjeblik. Og så kan man jo glæde sig over den omsorg, miljøministeren har for de konservatives ordfører.

Jeg skal som ordfører på vegne af fru Lis Greibe udtale Socialdemokratiets synspunkter vedrørende dette forslag, hvor man foreslår, at kommunerne får kompetence til at fastlægge grænsener for de centrale bydele, inden for hvilke detailhandelen kan placeres. Det handler altså, som også ministeren var inde på, om planlægning af områder til butikker, og jeg tror godt, vi kan blive enige om det overordnede mål: at vi ønsker gode, velfungerende og bæredygtige byer.

Men så kommer jo problemet med nærmere at definere, hvilke midler vi vil bruge for at nå målet. Forslagsstillerne ønsker, at amtet ikke skal blande sig i planlægningen i byzonen, og forslagsstillerne mener også, at der med planlovens udformning gøres anslag imod det kommunale selvstyre. Men det var jo netop en uheldig udvikling med store butikker og butikscentre i og uden for de 20 største byer, der var anledningen til ændringen af planlovens detailhandelsbestemmelser i 1997. For at ændre denne udvikling var det jo nødvendigt, at region-